

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 12 юни 2014 г.

Конституционният съд в състав: Димитър Токушев – председател, членове: Благовест Пунев, Красен Стойчев, Цанка Цанкова, Стефка Стоева, Румен Ненков, Кети Маркова, Георги Ангелов, Борис Велчев, Анастас Анастасов, Гроздан Илиев

при участието на секретар-протоколита Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 12 юни 2014 г. конституционно дело № 8/2014 г., докладвано от съдията Кети Маркова.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България.

Делото е образувано на 15.04.2014 г. по искане на омбудсмана на Република България, който, упражнявайки правомощията си по чл. 150, ал. 3 от Конституцията, е сезирал Конституционния съд за установяване на противоконституционност на разпоредбите на чл. 250а - чл. 250е, чл. 251 и чл. 251а от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г., последно изм. и доп., ДВ, бр. 11 от 2014 г.).

В искането се поддържа, че оспорените разпоредби са въведени със Закона за изменение и допълнение на ЗЕС (ЗИДЗЕС), обн., ДВ, бр. 17/2010 г., с който е транспонирана Директива 2006/24/ ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2006г. за запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи, и за изменение на Директива 2002/58/ ЕО. С въведените разпоредби се задължават юридическите лица, осъществяващи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, да съхраняват всички данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, отнасящи се до трафика на съобщенията, като се уреждат редът и условията за достъп до тези данни и

лицата, които имат право на достъп до тях. Данните се съхраняват за определен период с оглед използването им за разкриване и разследване на престъпления. Твърди се също, че с решение от 8.04.2014 г. Съдът на Европейския съюз, разширен състав, по съединени дела C-293/12 и C-594/12 е обявил цитираната Директива 2006/24/ЕО за нищожна поради несъответствието ѝ с разпоредбите на чл. 7, чл. 8 и чл. 52, § 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Поради това според вносителя оспорените текстове, транспонирани в българското законодателство, освен на правото на ЕС противоречат и на чл. 5, ал. 4, чл. 32, ал. 1 и чл. 34 от Конституцията на Република България. Съхраняването на трафичните данни и тяхното използване, макар и за обществено оправдана цел, според омбудсмана представлява намеса в личния живот на лицата и нарушение на конституционно защитената неприкосновеност на свободата и тайната на тяхната кореспонденция.

Производството е във фазата по допустимостта на искането.

Искането е допустимо.

Негов вносител е държавен орган, който по силата на чл. 150, ал. 3 от Конституцията е компетентен да сезира Конституционния съд, като инициира производство за установяване на противоконституционност на закон, с който се нарушават права и свободи на гражданите – в случая относно правата на личността.

Искането отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС) и чл. 18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) по отношение на неговата форма, реквизити, съдържание и предмет.

Конституционният съд не се е произнасял по поставения с искането конкретен въпрос, решаването по същество на който е в неговите правомощия съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.

При тези данни Конституционният съд намира, че следва да допусне разглеждането му по същество.

С оглед предмета на настоящото конституционно дело на основание чл. 21, ал. 1, изр. 1 ПОДКС, като страни в производството следва да бъдат конституирани: Народното събрание, президентът на Република България, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, главният прокурор, Министерският съвет, министърът на правосъдието, министърът на вътрешните работи, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Комисията за защита на личните данни, Комисията за регулиране на съобщенията, Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства, Висшият адвокатски съвет, Съюзът на юристите в България, Българският хелзинкски комитет, Асоциацията по европейска интеграция и права на човека, Фондация „Български адвокати за правата на човека“, Фондация „Програма достъп до информация“, Институтът за модерна политика, Асоциация „Телекомуникации“.

Воден от изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд на Република България

О П Р Е Д Е Л И :

Допуска за разглеждане по същество искането на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 250а - чл. 250е, чл. 251 и чл. 251а от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г., последно изм. и доп., ДВ, бр. 11 от 2014 г).

Конституира като заинтересувани страни по делото: Народното събрание, президента на Република България, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, главния прокурор, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Комисията за

защита на личните данни, Комисията за регулиране на съобщенията, Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства, Висшия адвокатски съвет, Съюза на юристите в България, Българския хелзинкски комитет, Асоциацията по европейска интеграция и права на човека, Фондация „Български адвокати за правата на човека“, Фондация „Програма достъп до информация“, Института за модерна политика и Асоциация „Телекомуникации“.

Преписи от искането и определението да се изпратят на заинтересуваните страни, които да бъдат уведомени, че им се предоставя възможност в 20-дневен срок да представят доказателства и писмени становища.

Препис от определението да се изпрати и на вносителя с възможност в същия срок да представи доказателства и изложи допълнителни съображения в подкрепа на искането си.

Председател: Димитър Токушев